

בלק יום שני

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁת בְּלָק

מִהַתְנָא הָאֱלֹמִי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

**בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלָבָד תִּזְכָּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא**

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

הד"ר תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה גחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחִלָּה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֵלֶיךָ אֲלֵפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֵן הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְלֵל הַהֲבָטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רַדֵּף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת בלק דף קצה ע"א
מעלת וסגולת תפילת העני

וְעַתָּה לְכֵה נָא אֶרֶה לִּי אֵת הָעַם הַזֶּה וְגו' (במדבר כב)

רַבִּי אֲבָא פָתַח, (תהלים קב) תִּפְלָה לְעַנִּי כִּי יַעֲטוּף
וְגו', תִּלְתַּת אֵינּוֹן דְּכִתִּיב בְּהוּ תִּפְלָה. וְאוֹקְמוּהָ מְלָה
דָּא, (אבל מלה דא) חַד הָוּה מִשָּׁה, וְחַד הָוּה דְּדוּד, וְחַד
עֲנִי, דְּאִתְּכַלִּיל בְּהוּ, וְאִתְּחַבֵּר בְּהוּ. וְאִי תִימָא, הָא
כְּתִיב (חבקוק ג) תִּפְלָה לְחַבְּקוּק הַנְּבִיא, הָא אַרְבַּע אֵינּוֹן.
אַלְא חַבְּקוּק לָאוּ בְּגִין תִּפְלָה הָוּה, וְאַף עַל גַּב
דְּכִתִּיב בֵּיהּ תִּפְלָה, תּוֹשְׁבַחְתָּא וְהוֹדָאָה אִיהוּ
לְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא, עַל דְּאִחִיא לִיהּ, וְעַבְדַּ עֲמִיהּ
נְסִין וְגַבּוּרִין, דְּהָא בְּרִיהּ דִּישׁוּנְמִית הָוּה.

אַבְל תִּלְתָּא אֵינּוֹן דְּאִקְרוּן תִּפְלָה. (תהלים ז) תִּפְלָה
לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, תִּפְלָה דָּא דְּלִית
כְּגִינְיָה בְּבַר נָשׁ אַחְרָא. (תהלים יט) תִּפְלָה לְדוּד, תִּפְלָה
דָּא אִיהִי תִּפְלָה, דְּלִית כְּגִינְיָה בְּמִלְכָּא אַחְרָא.
תִּפְלָה לְעַנִּי, תִּפְלָה אִיהִי מֵאֵינּוֹן תִּלְתָּא. מֵאֵן
חֲשִׁיבָא מְכֻלָּהוּ. הָוּי אִימָא תִּפְלָה דְּעַנִּי. תִּפְלָה דָּא,
קָדִים לְתִפְלָה דְּמִשָּׁה. וְקָדִים לְתִפְלָה דְּדוּד, וְקָדִים
לְכָל שְׂאָר צְלוֹתֵין דְּעֵלְמָא.

תִּפְלָה זוּ קוּדְמַת לְתִפְלַת מִשָּׁה, וְקוּדְמַת לְתִפְלַת דְּדוּד, וְקוּדְמַת לְכָל

וְעַתָּה לְכֵה נָא אֶרֶה לִּי אֵת הָעַם
הַזֶּה וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (שם קב)
תִּפְלָה לְעַנִּי כִּי יַעֲטוּף וְגו'.
שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁכַתוּב בְּהֵם תִּפְלָה.
וּבְאַרְוֵי דְּבַר זֶה (אבל דְּבַר זֶה) - אֶחָד
הִיָּה מִשָּׁה, וְאֶחָד הִיָּה דְּדוּד, וְאֶחָד
עֲנִי, שְׁנַכְלָל בְּהֵם וְהִתְחַבֵּר בְּהֵם.
וְאִם תִּיאַמֵּר, הֲרִי כְּתוּב (חבקוק ג)
תִּפְלָה לְחַבְּקוּק הַנְּבִיא - הֲרִי
אַרְבַּעַה הֵם? אַלְא חַבְּקוּק לֹא
בְּגַלְל תִּפְלָה הִיָּה, וְאַף עַל גַּב
שְׁכַתוּב בּוּ תִּפְלָה, תּוֹשְׁבַחְתָּא
וְהוֹדָאָה הִיא לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַל שְׁהַחֲיָהוּ וְעָשָׂה אֶתּוֹ נְסִים
וְגַבּוּרוֹת, שְׁהַרִי בֶן הַשׁוּנְמִית
הִיָּה.

אַבְל שְׁלֹשׁ הֵן שְׁנַקְרָאוֹת תִּפְלָה:
(תהלים ז) תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים, תִּפְלָה זוּ שְׂאִין כְּמוֹתָהּ
בְּאִישׁ אַחֵר. תִּפְלָה לְדוּד, תִּפְלָה
זוּ הִיא תִּפְלָה שְׂאִין כְּמוֹתָהּ
בְּמִלְךָ אַחֵר. תִּפְלָה לְעַנִּי, תִּפְלָה
הִיא מֵאוֹתָן שְׁלֹשׁ. מִי חֲשׁוּבָה
מְכֻלָּן? הָוּי אוֹמֵר תִּפְלַת הָעַנִּי.

שְׂאָר תִּפְלוֹת הָעוֹלָם.

מַאי טַעְמָא. בְּגִין דְּעֵנִי אִיהוּ תְּבִיר לְבָא. וּכְתִיב, (תהלים
 137) קְרוֹב יְיָ לְנַשְׁבְּרֵי לֵב וְגו'. וּמִסְכְּנָא עֶבֶד
 תְּדִיר קְטָטָה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֲצִית וְשָׁמַע מְלוֹי. כִּיּוֹן דְּצִלֵי צְלוֹתֶיהָ, פִּתַח כָּל כְּוִי
 רְקִיעִין, וְכָל שְׂאֵר צְלוֹתֵין דְּקָא סְלָקִין לְעֵילָא, דְּחֵי
 לֹון הֵהוּא מִסְכְּנָא תְּבִיר לְבָא, דְּכְתִיב תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי
 יַעֲטוּף. כִּי יתְעַטֵּף מִיבְעֵי לֵיהּ, מַאי כִי יַעֲטוּף. אֲלָא
 אִיהוּ עֶבֶד עֲטוּפָא לְכָל צְלוֹתֵין דְּעֵלְמָא, וְלֹא עֲאֲלִין
 עַד דְּצְלוֹתָא דִּילֵיהּ עֲאֲלַת.

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, יתְעַטְפוּן כָּל צְלוֹתֵין,
 וְצְלוֹתָא דָּא תִיעוּל לְגַבְאֵי. לָא בְעֵינָא
 הָכָא כִי דִינָא דִּידוּנֹון בִּינָנָא, קְמָאֵי לִיהוּוּ תְרַעוּמִין
 דִּילֵיהּ, וְאֲנָא וְהוּא בְּלַחוּדְנָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֲתִיחַד בְּלַחוּדוֹי, בְּאֵינוּן תּוֹרְעָמִין, בְּהֵהוּא צְלוֹתָא,
 דְּכְתִיב וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׁיחוֹ. לִפְנֵי יְיָ וְדָאֵי.

כָּל חֵילֵי שְׁמַיָּא שְׂאֲלִין אֲלִין לְאֲלִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּמָאֵי אֲתַעֲסֵק, בְּמָאֵי אֲשַׁתְּדַל. אֲמַרִין, אֲתִיחַדָּא
 בְּתִיאובְתָּא בְּמָאֵין דִּילֵיהּ, כְּלָהוּ לָא יָדְעוּ מָה
 אֲתַעֲבִיד מֵהֵהוּא צְלוֹתָא דְּמִסְכְּנָא, וּמְכָל אֵינוּן
 תּוֹרְעָמִין דִּילֵיהּ. דְּלִית תִּיאובְתָּא לְמִסְכְּנָא, אֲלָא כִד
 מְשַׁתְּדַל? אֲמַרִים: מְתִיחַד בְּעַרְגָּה בְּכָלִים שְׁלוֹ. כְּלָם לָא יוֹדְעִים מָה נַעֲשֶׂה מִתְּפִלַּת אוֹתוֹ עֵנִי וּמְכָל
 אוֹתוֹ תְרַעוּמוֹתֵיו. שְׂאִין תְּאֹוה לְעֵנִי אֲלָא כְּשִׁשׁוּפְךָ דְּמַעוֹתֵיו בְּתַרְעַמְתָּ לִפְנֵי הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ, וְאִין תְּאֹוה

מָה הַטְעַם? מְשׁוּם שְׁהָעֵנִי הוּא
 שְׂבוּר לֵב, וְכְתוּב (שם לד) קְרוֹב
 ה' לְנַשְׁבְּרֵי לֵב וְגו'. וְהָעֵנִי
 עוֹשֶׂה תְּמִיד קְטָטָה
 בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְקַשֵּׁב וְשׁוֹמֵעַ
 דְּבָרָיו. כִּיּוֹן שְׁמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ,
 פּוֹתַח כָּל חֲלוּנוֹת הַרְקִיעִים, וְכָל
 שְׂאֵר הַתְּפִלוֹת שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה,
 דּוֹחָה אוֹתָן אוֹתוֹ עֵנִי שְׂבוּר לֵב,
 שְׁפִתוֹב תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף. כִּי
 יתְעַטֵּף צָרִיךְ לוֹ לְכַתְּבֵי! מָה זֶה
 כִּי יַעֲטוּף? אֲלָא הוּא עוֹשֶׂה עֲטוּף
 לְכָל תְּפִלוֹת הָעוֹלָם, וְלֹא
 נִכְנָסוֹת עַד שְׁנִכְנָסוֹת תְּפִלָּתוֹ.

וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר:
 יתְעַטְפוּ כָּל הַתְּפִלוֹת, וְתְפִלָּה זֹו
 תִכְנָס אֲלֵי. אֵינִי רוֹצֶה כְּאֵן בֵּית
 דִּין שְׂיִדוֹן בִּינֵינוּ. לִפְנֵי יְהוּוּ
 תְרַעוּמוֹת שְׁלוֹ, וְאֲנִי וְהוּא
 לְבַדְנֵנוּ. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְתִיחַד לְבַדוֹ בְּאוֹתוֹן הַתְּרַעוּמוֹת,
 בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה, שְׁכַתוֹב וְלִפְנֵי ה'
 יִשְׁפּוֹךְ שִׁיחוֹ. לִפְנֵי ה' בְּוֹדָאֵי.

כָּל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם שׁוֹאֲלִים
 אֵלָה לְאֵלָה: בְּמָה מְתַעֲסֵק
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? בְּמָה
 מְשַׁתְּדַל? אֲמַרִים: מְתִיחַד בְּעַרְגָּה בְּכָלִים שְׁלוֹ. כְּלָם לָא יוֹדְעִים מָה נַעֲשֶׂה מִתְּפִלַּת אוֹתוֹ עֵנִי וּמְכָל
 אוֹתוֹ תְרַעוּמוֹתֵיו. שְׂאִין תְּאֹוה לְעֵנִי אֲלָא כְּשִׁשׁוּפְךָ דְּמַעוֹתֵיו בְּתַרְעַמְתָּ לִפְנֵי הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ, וְאִין תְּאֹוה

לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵי
כְּשֶׁמִּקְבֵּל אוֹתָם וְנִשְׁפָּכִים לְפָנָיו.
וְזוֹהֵי תַפְלָה שְׁעוֹשָׂה עֲטוּף
וְעוֹטֶפֶת כָּל תַּפְלוֹת הָעוֹלָם.

מֹשֶׁה הַתַּפְלֵל תַּפְלָתוֹ, וְהִתְעַכֵּב
כַּמָּה יָמִים בַּתַּפְלָה זֹה. דָּוִד רָאָה
שֶׁכָּל הַחֲלוֹנוֹת וְכָל שְׁעָרֵי
הַשָּׁמַיִם, כָּלֵם מְזַמְנִים לְהַפְתִּיחַ
לְעַנִּי, וְאֵין בְּכָל תַּפְלוֹת הָעוֹלָם
שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִקְשִׁיב מִיַּד
כִּמוֹ לְתַפְלַת הָעַנִּי. כִּיּוֹן שֶׁרָאָה
אֶת זֶה, עָשָׂה עֲצָמוֹ עָנִי וּמִסְכֵּן.
פָּשַׁט לְבוּשׁ הַמַּלְכוּת וַיֵּשֶׁב עַל
הָאָרֶץ כִּמוֹ עָנִי וְאָמַר תַּפְלָה,
שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פו) תַּפְלָה לְדָוִד
הִטָּה ה' אֲזַנְךָ עָנְנִי. וְאִם תֹּאמַר
לָמָּה? בְּגַלְל כִּי עָנִי וְאֲבִיוֹן אָנִי.
אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, דָּוִד,
וְלֹא מִלֶּךְ אַתָּה, וְשׂוֹלֵט עַל
מַלְכִים חֲזָקִים, וְאַתָּה עוֹשֶׂה
עֲצָמָךְ עָנִי וְאֲבִיוֹן?! מִיַּד הַחֲזוֹר
תַּפְלָתוֹ לְגֹן אַחַר וְעֹזֵב דְּבַר
אֲבִיוֹן וְעָנִי, וְאָמַר שְׁמֶרָה נַפְשִׁי
כִּי חֲסִיד אָנִי. וְעַם כָּל זֶה, הַכֵּל

שְׁפִיךְ דְּמַעוֹי בְּתוֹרְעָמוֹ, קָמִי מַלְכָּא קַדִּישָׁא. וְלִית
תִּיאוּבְתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֱלֹהֵי כַד מְקַבֵּל לוֹן,
וְאוֹשְׁדוֹ קָמִיה וְדָא אִיהִי צְלוֹתָא, דְּעַבִּיד עֲטוּפָא לְכָל
צְלוֹתִין דְּעַלְמָא.

מֹשֶׁה צִלִּי צְלוֹתִיה, וְאַתְּעַכֵּב כַּמָּה יוֹמִין בְּהָאִי
תַּפְלָה. דָּוִד חָמָא, דְּכָל כִּיּוֹן, וְכָל תַּרְעִי
שְׁמִיָּא, כְּלָהוּ זְמִינִין לְאַפְתָּחָא לְמִסְכְּנָא, וְלִית בְּכָל
צְלוֹתִין דְּעַלְמָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲצִית מִיַּד,
בְּצְלוֹתָא דְּמִסְכְּנָא, כִּיּוֹן דְּחָמִי הָאִי, עָבַד גְּרַמִּיה עָנִיָּא
וּמִסְכְּנָא, פָּשַׁט לְבוּשָׁא דְּמַלְכוּתָא, וַיִּתִּיב בְּאַרְעָא
כְּמִסְכְּנָא, אָמַר תַּפְלָה. דְּכַתִּיב, תַּפְלָה לְדָוִד הִטָּה יי
אֲזַנְךָ עָנְנִי. וְאִי תִימָא אִמָּאִי. בְּגִין כִּי עָנִי וְאֲבִיוֹן אָנִי.
אָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָּוִד, וְלֹאֵו מַלְכָּא אַנְתָּה,
וְשְׁלִיטָא עַל מַלְכִין תַּקִּיפִין, וְאַתָּה עָבִיד גְּרַמֶּךְ עָנִי
וְאֲבִיוֹן. מִיַּד אַהֲדַר צְלוֹתִיה בְּגוֹנוֹנָא אַחֲרָא, וְשִׁבַּק
מַלְכָּה דְּאֲבִיוֹן וְעָנִי, וְאָמַר שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי.
וְעַם כָּל דָּא כְּלָא הָוָה בֵּיה בְּדוּד. אָמַר לִיה רַבִּי
אַלְעָזָר, שְׁפִיר קְאֻמְרַת.

הָיָה בְּדוּד. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, יָפָה אֻמְרַת.

מקור המאמר בזהר פרשת בלק דף קצה ע"ב - קצו ע"א
סגולה שהתפלה לא תשוב ריקם

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲרִימִית יְדֵי בְּצֵלוֹ לְקַמֵּי מַלְכָּא
קַדִּישָׁא. דְּהָא תַּנְיִנָּן, אָסוּר לִיָּה לְבַר גֵּשׁ
לְאַרְמָא יְדוּי לְעֵילָא, בַּר בְּצֵלוֹ, וּבְכַרְכָּאן וְתַחֲנוּנִים
לְמַרְיָה. דְּכַתִּיב, (בראשית יד) הָרִימוּתֵי יְדֵי אֵל יִי אֵל עֲלִיוֹן,
וּמְתַרְגְּמִינָן, אֲרִימִית יְדֵי בְּצֵלוֹ, דְּהָא אֶצְבָּעָאן דִּיְדוּן
מְלִין עֲלָאִין אִית בְּהוּ. וְהִשְׁתָּא אָנָּא הָכִי עֲבִידְנָא.
וְאִמִּינָא דְכָל מָאן דְּאֵלִין אַרְבַּע יְסֻדְר קַמֵּי מְאִרְיָה,
וְעִבִיד גְּרַמְיָה בְּרַעוּתָא, בְּתַקוּנָא דָּא בְּדַקָּא יָאוּת,
בְּתַקוּנָא דָּא לֹא תַהְדֵּר צְלוּתִיה בְּרִיקְנִיא.

בְּקַדְמִיתָא עֶבֶד, לְסֻדְרָא שְׁבַחָא קַמֵּי מְאִרְיָה,
וּלְזַמְרָא קַמֵּיהּ. וְדָא בְּתוֹשְׁבַחָן דְּקַמֵּי
צְלוּתָא. וּלְבַתֵּר עֶבֶד, לְבַתֵּר דְּצֵלֵי צְלוּתָא דְעַמִּידָה,
אִיהוּ עֶבְדָּא דְסֻדְר צְלוּתָא דְמְאִרְיָה. וּלְבַתֵּר עֶבֶד,
לְבַתֵּר דְּצֵלֵי כָּל צְלוּתִיה, וְאִזִּיל לִיָּה, וְעַל דָּא דוּד
תְּלַת זְמַנִּין עֶבֶד גְּרַמְיָה בְּצְלוּתָא דָּא עֶבֶד. דְּכַתִּיב
הוֹשַׁע עֲבֹדְךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי. שִׁמַּח נַפְשׁ עֲבֹדְךָ. וְכַתִּיב
תָּנָה עֲזֹךְ לְעֲבֹדְךָ. הָא תְּלַת זְמַנִּין, אֶצְטְרִיךְ
לְשׁוּאָה גְּרַמְיָה עֶבֶד.

נַפְשׁ עֲבֹדְךָ. וְכַתוּב (תהלים 119) תָּנָה עֲזֹךְ לְעֲבֹדְךָ. הָרִי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים צְרִיךְ לָשִׁים עֲצֻמוֹ עֶבֶד.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֲרַמְתִּי יְדֵי
בְּתַפְלָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.
שְׁהָרִי שְׁנִינּוּ, אָסוּר לוֹ לְאָדָם
לְהָרִים יְדָיו לְמַעַל פָּרַט
לְתַפְלָה, וּבְכַרְכּוֹת וּבְתַחֲנוּנִים
לְאֲדוֹנוֹ, שְׁכָתוּב (בראשית יד)
הֲרַמְתִּי יְדֵי אֵל ה' אֵל עֲלִיוֹן,
וּמְתַרְגְּמִים: הֲרַמְתִּי יְדֵי בְּתַפְלָה.
שְׁהָרִי בְּאֶצְבָּעוֹת הַיָּדִים יֵשׁ
דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים. וְכַעַת כֶּף אָנִי
עוֹשֶׂה, וְאוֹמֵר שְׁכַל מִי
שְׁאַרְבְּעָה אֵלוֹ יְסֻדְר לְפָנֵי אֲדוֹנוֹ
וְעוֹשֶׂה עֲצֻמוֹ בְּרַצוֹן בְּתַקוּן זֶה
כְּרַאוּי, בְּתַקוּן זֶה לֹא תַחֲזוֹר
תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

בְּתַחֲלָה עֶבֶד - לְסֻדְר שְׁבַח
לְפָנֵי אֲדוֹנוֹ וּלְזַמְרָא לְפָנָיו, וְזֶה
בְּתַשְׁבְּחוֹת שְׁלִפְנֵי הַתְּפִלָּה. אַחַר
כֶּף עֶבֶד לְאַחַר שְׁהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת
עַמִּידָה, הוּא עֶבֶד שְׁסֻדְר תְּפִלַּת
אֲדוֹנוֹ. אַחַר כֶּף עֶבֶד אַחַר
שְׁהַתְּפַלֵּל כָּל תְּפִלְתּוֹ וְהִלֵּךְ לוֹ.
וְעַל זֶה עֲשֶׂה עֲצֻמוֹ דוּד שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים בְּתַפְלָה זֹו עֶבֶד, שְׁכָתוּב
הוֹשַׁע עֲבֹדְךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי. שִׁמַּח

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אֲחֵר כִּי לְשִׁים עֲצְמוּ תוֹךְ אֱלֹהֵי
שׁוֹמְרוֹ נִפְשָׁם עַל קִדְשֵׁי שְׁמוֹ,
כְּלוֹמֵר בְּיַחְדָּו שֶׁל שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל.
שֶׁכֵּל מִי שֶׁשָּׂם כִּי רְצוֹנוֹ בְּזֵה
הַפְּסוּקָה, נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלֹהֵי מְסַר
עֲצְמוֹ עַל קִדְשֵׁי הַשֵּׁם.

לְאַחֵר שֶׁשָּׂם עֲצְמוֹ עָנִי, בְּזִמְנָה
שֶׁנִּכְנָס וְדוֹפֵק עַל פְּתָחַיִם שֶׁל
רוּמֵי מְרוֹמִים, כְּשֶׁאוֹמֵר אֲמֵת
וַיֵּצֵיב ^(וּסְמִיךְ) גְּאֻלָּה לְתַפְלָה,
לְהִיזוֹת בְּתַפְלַת עֲמִידָה שְׁבוּרָה
לֵב עָנִי וּמְסֻכָּה. וְלִשְׁמֵי רְצוֹנוֹ
לְהַכְלִיל בְּתוֹךְ הָעֲנִיִּים בְּשִׁבְרוֹן
לֵב בְּנִמְיֻכּוֹת נֶפֶשׁ.

לְאַחֵר שֶׁשָּׂם עֲצְמוֹ בְּתוֹךְ
חֲסִידִים בְּשׁוֹמֵעַ תַּפְלָה לְפָרֵשׁ
חֲטָאִיו, שֶׁכִּי צָרִיךְ יַחֲדָה בְּשׁוֹמֵעַ
תַּפְלָה בְּשִׁבִיל לְהִתְדַבֵּק בְּיָמִין
שֶׁפְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִימִים, אֲזַי
נִקְרָא חֲסִיד. הֲרֵי אֲרַבְעָה אֱלֹהֵי
כְּרָאוּי.

מִי כּוֹלֵל כָּל אֱלֹהֵי? אוֹתוֹ שֶׁצָּרִיךְ
לְכַלֵּל אוֹתָם, וְזֵהוּ עֶבֶד שֶׁכּוֹלֵל
אֵת כָּל הַשָּׂאֵר. שְׁלֵשָׁה עֲבָדִים
הֵם בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת, וְכֻלָּם
אֶחָד. וְעַלֵּיהֶם כָּתוּב (שֵׁם קַכג) הִנֵּה
כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
וְגו'. בֵּין עֶבֶד לְעֶבֶד הֵם אוֹתָם
אַחֲרָיִם. בֵּין עֶבֶד רֵאשׁוֹן לְעֶבֶד
שֵׁנִי יֵשׁ לוֹ לְמִסַּר נַפְשׁוֹ עַל יַחְדָּו

לְבַתָּר לְשׁוֹאֵה גְרַמְיָה גּוֹ אֵינּוֹן דְּמִסְרֵי נַפְשֵׁיהוּ עַל
קְדוּשַׁת שְׁמִיָּה, וְהֵינּוּ בְּיַחְדָּו דְּשִׁמְעַ
יִשְׂרָאֵל, דְּכָל מָאן דְּשׁוּי הָכִי רְעוּתִיהָ בְּהֵאֵי קְרָא,
אֲתַחֲשִׁיב לִיהָ כְּאֵלֹהֵי מְסַר נַפְשֵׁיהָ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיָּה.

לְבַתָּר לְשׁוֹאֵה גְרַמְיָה עָנִי, בְּזִמְנָה דְּעָאֵל וְדַפִּיק דְּשִׁין
דְּרוּמֵי מְרוֹמִים, כִּד אָמַר אֲמֵת וַיֵּצֵיב,
^(וּסְמִיךְ) גְּאֻלָּה לְתַפְלָה. לְמַהוּי בְּצִלּוֹתָא דְּעַמִּידָה,
תְּבִיר לְבָא, עֲנִיָּא וּמְסֻכָּנָא. וְלְשׁוֹאֵה רְעוּתִיהָ,
לְאַתְּפִלָּא גּוֹ מְסֻכְנֵי, בְּתִבְרֵי דְּלְבָא, בְּמֵאִיכוֹ
דְּנַפְשָׁא.

לְבַתָּר לְשׁוֹאֵה גְרַמְיָה גּוֹ חֲסִידִים, בְּשׁוֹמֵעַ תַּפְלָה,
לְפָרֵשׁא חֲטָאוֹי. דְּהָכִי אֲצַטְרִיךְ יַחֲדָה בְּשׁוֹמֵעַ
תַּפְלָה, בְּגִין לְאַתְּדַבְּקָא בְּיָמִין, דְּפְּשׁוּטָה לְקַבֵּלָא
לְאֵינּוֹן דְּתַבִּין, וְכִדִּין אֲקָרִי חֲסִיד, הָא אֲרַבַּע אֱלִין
בְּדָקָא יָאוֹת.

מָאן כְּלִיל לְכָל הֵנִי, הֵהוּא דְּקָא אֲצַטְרִיךְ לְכַלְלָא
לוֹן, וְהֵאֵי אֵיהוּ עֶבֶד, דְּאֲכַלִּיל לְכָל שָׂאֵר. תַּלְתָּה
עֲבָדִין אֵינּוֹן בְּתַלְתָּה דְּיוֹכְתִין, וְכֻלָּהוּ חַד. וְעַלֵּייהוּ
כְּתִיב, הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם וְגו'. בֵּין
עֶבֶד לְעֶבֶד אֵינּוֹן אַחֲרָנִין. בֵּין עֶבֶד קְדָמָא, לְעֶבֶד
תַּנְיִנָּא, אֵית לִיהָ לְמִסַּר נַפְשֵׁיהָ עַל יַחְדָּו דְּקְדוּשַׁת
שְׁמִיָּה, וְלְשׁוֹאֵה גְרַמְיָה עָנִי וּמְסֻכָּנָא בְּצִלּוֹתָא

דַּעֲמִידָה, וּלְשׂוֹאָה גְרַמְיָה גּוֹ חֲסִידִים בְּשׂוֹמֵעַ תְּפִלָּה.
עֶבֶד תְּלִיתָא בְּתַר דְּסַיִים וְסִדְר כְּלָא.

תַּנּוּ, בְּהֵיָא שַׁעְתָּא דְּסִדְר בַּר נָשׁ כָּל הַיְי סְדוּרִין
אַרְבַּע, בְּרַעוּ דְלָבָא, קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא נִיחָא
קַמְיָה, וּפְרִישׁ יְמִינִיה עָלֶיהָ, בְּהֵהוּא עֶבֶד תְּלִיתָא,
וְקָרָא עָלֶיהָ וְאָמַר לֵיהּ, עֲבָדִי אַתָּה, דְּכַתִּיב, (ישעיה מו)
וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר. וְדַאי
צְלוֹתָא (דף קצ"ו ע"א) דְּהֵאֵי בַר נָשׁ, לֹא תַהֲדִר בְּרִיקְנִיָּא
לְעַלְמִין. אַתָּא רַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקִיָּה.

אַתְפָּאֵר. וְדַאי תְּפִלָּה שֶׁל אָדָם זֶה לֹא תַחֲזֹר רִיקָם לְעוֹלָמִים. בָּא רַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקוּ.

סֵפֶר אֹרְזֵה (עמוד 319)

**ב) רַבִּי יִצְחָק דְּלִטְאָשׁ בְּפִסְקוֹ הַמְּפָרְסֵם יֵצֵא לְהַגֵּן עַל הַזְהָר מִפְּנֵי מַתְנַגְדִּין, וּמֵאַזְ נַתְפָּרְסֵם
בְּעוֹלָם בְּיֹתֵר**

סֵפֶר הַזְהָר נִתְחַבֵּר וְנִכְתָּב בְּדוּרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שֶׁהִסְכִּימוּ בּוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי הָיָה רֵאשִׁי לְכַדָּה,
וְנִלְגְלוּ זְכוֹת עַל יְדוֹ וְעַל יְדֵי חֲבֵרָיו הַזְּכָאִים, כְּדֵי שֶׁבְּסוֹף הַיָּמִים, בְּדוּרוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ בְּקִרְבַת הַיְשׁוּעָה,
בְּזְכוֹת זֶה יִנְאַלּוּ יִשְׂרָאֵל. וְכִמּוֹ שֶׁבְּמִצְרַיִם הָיָה צְרִידָה לְזְכוֹת יִשְׂרָאֵל בְּדָם וּבְכֶסֶף מִלֵּה כְּדֵי לְהוֹצִיאֵם
מֵאוֹתוֹ הַגְּלוּת כּו', בֶּן כְּדֵי לְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת הַזֶּה צְרִידָה שֶׁיִּזְכּוּ בִּידְעַת הַנְּסֻתָּה, כִּי כָל הַנְּבִיאִים
לֹא נִבְּאוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ אֲלָא עַל זֶה כּו'. הֲלֹא תִרְאֶה רַשִׁ"י וְכַרְוֵנוּ לְבָרְכָה בְּפִירוּשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים
בְּדִנְמָא מְפָסוּק יִשְׁקֵנִי מְנֻשִׁיקוֹת פִּיהוּ, זֶה לְשׁוֹנוֹ: וּמִבְּחִימִים מֵאֲתוֹ לְהוֹפִיעַ עוֹד עֲלֵיהֶם לְבָאֵר לְהֵם סוּד
טַעֲמִיָּה וּמִסְתַּר צְפוּנוֹתֶיהָ, וּמְחַלִּים פְּנֵיו לְקִים דְּבָרוֹ, וְזֵהוּ יִשְׁקֵנִי מְנֻשִׁיקוֹת פִּיהוּ.

וְכָל שֶׁבֶן עֵתָהּ, שְׁקֻרֻבָה הַיְשׁוּעָה לְהַגְּלוּת כּו', כִּי לְפִי דְבַרֵי הַזְהָר זְכוֹת לְמוֹד סְפָרוֹ הוּא הַמְּלֵאָךְ
הַגּוֹאֵל, וְזֵה לְשׁוֹנוֹ: וְכַמָּה בְּנֵי נֶשֶׁא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהֵאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדִרָא
בְּתַרְאָה בְּסוֹף יוֹמִיָּא, וּבְגִינִיָּה (וַיִּקְרָא כה י) וַיִּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְזֵי וְגוֹמֵר.

וּבְמִקּוּם אַחַר זֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר לֵיה אֱלִיהוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, רַבִּי רַבִּי, כַּמָּה זְכָאָה אֲנִי דְמֵהֵאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ
יִתְפָּרְנְסוּן כַּמָּה עֲלָאֵי עַד דְּאִתְגַּלִּיא לְתַתָּאֵי בְּסוֹף יוֹמִיָּא, וּבְגִינִיָּה וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזוֹתוֹ וְאִישׁ אֶל
מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשׁוּבוּ וְכו'. הָרִי לָךְ מִבְּאֵר שְׁזְכוֹת הַעֵינִין בְּסֵפֶר הַזְהָר מְסַפֵּיק לְהַשִּׁיב שְׁבוּתָנוּ וְלְהַעֲבִיר
גְּלוּתָנוּ, וְעֲלִיו אִמְרוּ זְכוּ אַחֲשֵׁנָה, כִּי בְּעַבּוּרוֹ יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין וַיִּקְרָא דְרוּר בְּאַרְזֵי, שִׁיְהִיו כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם בְּנֵי חוּרִין בְּשִׁלּוּהַ שְׂאִין כְּמוֹהָ.

וּבְמִקּוּם אַחַר יִבְשֵׁר הַזְהָר, שֶׁבְּדוּר שַׁעֲתִיד הַמְּשִׁיחַ לְהַתְּגַלּוֹת, בּוֹ יִתֵּן הַרְשׁוֹת לְהַתְּגַלּוֹת סְפָרוֹ וְחַבּוּרוֹ.
וְזֵה לְשׁוֹנוֹ בְּפִתְיָה גְדוּלָה בְּתַקּוּנִים: וְהַמְּשִׁפְלִים יִזְהִירוּ וְגו' (דְּנִיָּאֵל יב ג), וְהַמְּשִׁפְלִים אֲלִין רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְחַבְרִיאֵי כּו' לְגַלְאָה לֹון רִזִּין טְמִירִין דְּלֹא אִתְּהִיב רְשׁוֹ לְגַלְאָה לֹון עַד דִּיִּיתִי דְרָא דְמִלְכָא מְשִׁיחָא וְכו'.
וְאֵל תְּגַמְגֵּם לֹומֵר שְׂאִין רְשׁוֹת לְגַלּוֹתֶם עַד אַחַר בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, שְׁזֵה שְׁקֵר וְטַעוֹת גְּדוּל. דִּיקָא נְמִי
דְּקָאֵמֵר עַד דִּיִּיתִי דְרָא דְמִלְכָא מְשִׁיחָא, וְלֹא קָאֵמֵר עַד דִּיִּיתִי מִלְכָא מְשִׁיחָא, וְכָל זֶה פְּשׁוּט.

(פִּסְק הַגָּאוֹן וְהַחֲכָם הַכּוֹלֵל הַנַּעֲלָה כְּבוֹד מוֹרֵינוּ הַרְבֵּי רַבִּי יִצְחָק דְּלִטְאָשׁ, נִדְפָּס בְּרִישׁ סֵפֶר הַזְהָר)

מקור המאמר בזהר פרשת בלק דף קצו ע"א
סוד פגם הרגיל ונמנע מלבוא לבית הכנסת

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה ב)
מִי בָכֶם יֵרָא ה' וְגו'. מַה זֶה
שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עֲבָדָיו? פְּסוּקָה זֹאת
בְּאֵרוֹהוּ הַחֲבָרִים בְּתַפְלָה, וְכִי
הוּא. מִי שֶׁרָגִיל לָבֵא לְבֵית
הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל וַיּוֹם אֶחָד לֹא
בָּא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל
עָלָיו וְאָמַר: מִי בָכֶם יֵרָא ה'
שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עֲבָדָיו אֲשֶׁר הִלְךְ
חֲשֻׁכִים וְאֵין נֶגֶה לוֹ. מַה זֶה
שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עֲבָדָיו? בְּמִי? אִם
תֹּאמַר בְּנִבְיָא אוֹ בְּאִישׁ אֲחֵר -
מִי נָתַן נְבִיָּא אוֹ אָדָם אֲחֵר
לְתַפְלָה, שֶׁמְשׁוּם שֶׁהִתְפַּלֵּל
תְּפִלָּתוֹ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל נְבִיָּא אוֹ
אָדָם בְּעוֹלָם?!

אֵלָּא אוֹתוֹ שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלוֹת
בְּכָל יוֹם, הוּא שׁוֹמֵעַ בְּאוֹתוֹ קוֹל
שֶׁקוֹרָא לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּמְשַׁתַּבַּח בּוֹ וְאָמַר שֶׁהוּא עֲבָדוֹ
וְדָאִי. שֹׁמֵעַ בְּקוֹל, בְּאִיזָה קוֹל?
בְּאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא עֲבָדוֹ. שְׂבַח
עָלֶיךָ הוּא שֶׁיּוֹצֵא עָלָיו קוֹל
הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, וְזֶהוּ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה ב)
מִי בָכֶם יֵרָא יי וְגו'.
מֵאִי שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל עֲבָדָיו. הֵאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ
חֲבָרִיָּא בְּצִלוֹתָא, וְהִכִּי הוּא. מָאן דְּרָגִיל לְמִיתִי לְבִי
כְּנִשְׁתָּא לְצִלָּתָהּ, וַיּוֹמַר חָדָא לָא אֲתִי, קְדָשָׁא בְּרוּךְ
הוּא שְׁאִיל עָלֶיהָ וְאָמַר, מִי בָכֶם יֵרָא יי שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל
עֲבָדָיו אֲשֶׁר הִלְךְ חֲשֻׁכִים וְאֵין נֶגֶה לוֹ. מֵאִי שׁוֹמֵעַ
בְּקוֹל עֲבָדָיו. בְּמָאן. אִי תִימָא בְּנִבְיָתָהּ, אוֹ גִבְרַת אַחְרָא,
מָאן יֵהֵב נְבִיָּתָהּ, אוֹ גִבְרַת אַחְרָא לְצִלוֹתָא. דְּבִגִין דְּצִלִּי
צִלוֹתֶיהָ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל נְבִיָּתָהּ, אוֹ דְּגִבְרַת בְּעִלְמָא.

אֵלָּא הֵהוּא דְּצִלִּי צִלוֹתֶיהָ בְּכָל יוֹמָא, אִיהוּ שׁוֹמֵעַ
בְּהֵהוּא קוֹל, דְּקָרִי לִיָּה קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא,
וּמְשַׁתַּבַּח בֵּיהּ, וְאָמַר דְּאִיהוּ עֲבָדוֹ וְדָאִי. שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל,
בְּמֵאִי קוֹל. בְּהֵהוּא דְּאִקְרִי עֲבָדוֹ. שְׂבַחָא עֲלָתָהּ אִיהוּ
דְּנִפִיק עָלֶיהָ קוֹל דְּאִיהוּ עֲבָדוֹ. וְתוֹ, דְּקָלָא אֲשֶׁתִּמַּע
בְּכָל אֵינּוֹן רְקִיעִין, דְּאִיהוּ עֲבָדָא דְּמִלְכָא קְדִישָׁא,
וְדָא הוּא שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל עֲבָדָיו.

שֶׁהוּא עֲבָדוֹ. וְעוֹד, שֶׁקוֹל נְשִׁמָּע בְּכָל אוֹתָם רְקִיעִים שֶׁהוּא עֲבָד
עֲבָדוֹ.

אֲשֶׁר הֶלַךְ חֲשֻכִים וְאֵין נִגְה לּוֹ, וְכִי בִגִין דְּלֹא אָתָּא
 לְצִלוּיֵי הֶלַךְ חֲשֻכִים. אֲלֵא אֹקְמוּהָ. אָבֵל עַד
 לֹא יִתְכַנְּשׁוּן יִשְׂרָאֵל לְבִתֵּי כְּנִסְיוֹת לְצִלָּאָה, סְטָרָא
 אַחְרָא קִיּוּמָא וְסָגִיר כָּל נְהוּרִין עֲלָאִין, דְּלֹא יִתְפַּשְׁטוּן
 וַיִּפְקוּן עַל עֲלָמִין. וְתִלְת זְמַנִּין בְּיוֹמָא אֲזִילֵי סְטָר
 אַחְרָא, דְּכַר וְנוֹקְבָא, וּמְשַׁטְטִין בְּעֲלָמָא, וְהָהוּא עֵידוֹן
 אֲתַקּוֹן לְצִלוֹתָא, בִּגִין דְּלֹא הָוִי תַּמּוֹן קְטָרוּנָא כְּלָל.

וּכְדִין אִיהוּ עֵידוֹן לְצִלוֹתָא, בִּגִין דְּאֵינוֹן אֲזִילֵי
 לְמְשַׁטְטָא, בְּטוּרֵי חָשׁוּךְ, וְהָר נִשְׁפָּה, כְּדִין
 פְּתִיחִין בְּוֵי נְהוּרִין עֲלָאִין, וְנִפְקֵי וְשָׂרִיאַן עַל בִּתֵּי
 כְּנִסְיוֹת, בְּרִישֵׁיהוֹן דְּאֵינוֹן דְּצִלָּאֵן צִלוֹתִין, וּמִתְפַּלְגִין
 נְהוּרִין עַל רִישֵׁיהוּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאִיל, עַל
 הָהוּא דְּלֹא אֲשַׁתְּבַח תַּמּוֹן, וְאָמַר חֶבֶל עַל פְּלִגְנָא,
 דְּהוּה רְגִיל הָכָא, וְהִשְׁתָּא דְּהֶלַךְ חֲשֻכִים וְאֲתַעְבֵּר
 מִקַּמֵּי נְהוּרִין, וְהֶלַךְ לְשַׁטְטָא בְּטוּרֵיא בְּעֲלָמָא, וְנִפְק
 מִהָהוּא נִגְה נְהוּרָא דְּנְהִיר, וְלִית ^(לִיה) בֵּיה חוּלְקָא,
 אֵין נִגְה לּוֹ, כְּמָה דְּאֲתַפְּלִיג וְשָׂרִיאַן עַל אַחְרַנִּין דְּתַמּוֹן,
 כְּמָה טָבִין אֲתַאֲבִידוּ מִצִּיהָ. ^(אֵין נִגְה לּוֹ הִשְׁתָּא דְּהֶלַךְ חֲשֻכִים)
 וְאֵלוּ הָוִה תַּמּוֹן, יִבְטַח בְּשֵׁם יי, בְּכִלְלָא דְּעֶבֶד
 קְדָמָאָה. וַיִּשְׁעֵן בְּאַלְהֵיו בְּרוּזָא דְּעֶבֶד תַּנְיִנָא. אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲלַעְזָר בְּרִי, וְדָאֵי רוּחַ נְבוּאָה שְׂרִיאַן
 עֲלֶיךָ.

שְׁהֶלַךְ חֲשֻכִים) וְאֵלוּ הָיָה שֵׁם, יִבְטַח בְּשֵׁם ה' - בְּכִלְלֵי הָעֶבֶד הָרִאשׁוֹן, וַיִּשְׁעֵן בְּאַלְהֵיו - בְּסוּד הָעֶבֶד הַשֵּׁנִי.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲלַעְזָר בְּנִי, וְדָאֵי רוּחַ נְבוּאָה שׁוֹרָה עֲלֶיךָ.

אֲשֶׁר הֶלַךְ חֲשֻכִים וְאֵין נִגְה
 לּוֹ. וְכִי מְשׁוּם שְׁלֹא בָא
 לְהִתְפַּלֵּל הֶלַךְ חֲשֻכִים? אֲלֵא
 פְּרִשׁוּהָ. אָבֵל עַד שְׁלֹא יִתְכַנְּסוּ
 יִשְׂרָאֵל לְבִתֵּי כְּנִסְיוֹת לְהִתְפַּלֵּל,
 הִצַּד הָאֲחֵר עוֹמֵד וְסוּגֵר כָּל
 הָאוּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים שְׁלֹא
 יִתְפַּשְׁטוּ וַיִּצְאוּ עַל הָעוֹלָם.
 וְשֵׁלֶשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם הוֹלְכִים צַד
 הָאֲחֵר, זָכָר וְנִקְבָּה, וּמְשׁוֹטְטִים
 בְּעוֹלָם. וְאוֹתוֹ זְמַן נִתְקַן
 לְתַפְּלָה, מְשׁוּם שְׂאִין שֵׁם
 קְטָרוּג כְּלָל.

וְאֵז הוּא זְמַן לְתַפְּלָה, מְשׁוּם
 שֶׁהֵם הוֹלְכִים לְשׁוֹטְט בְּהָרֵי
 הַחֲשֵׁךְ, וְהָר נִשְׁפָּה, אֵז נִפְתָּחִים
 חִלּוֹנוֹת אוּרוֹת עֲלִיוֹנִים, וַיּוֹצְאִים
 וְשׁוֹרִים עַל בִּתֵּי כְּנִסְיוֹת בְּרִאשׁ
 אֵלוּ שְׁמֵתְפַלְלִים תְּפִלוֹת,
 וּמִתְחַלְקִים אוּרוֹת עַל רִאשֵׁיהֶם.
 וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל עַל
 אוֹתוֹ שְׁלֹא נִמְצָא שֵׁם וְאוֹמֵר:
 חֶבֶל עַל פְּלוּנֵי שְׁהִיָּה רְגִיל כָּאֵן,
 וְכַעַת שְׁהֶלַךְ חֲשֻכִים וְעֵבֶר
 מִלְּפָנֵי הָאוּרוֹת וְהֶלַךְ לְשׁוֹטְט
 בְּהָרֵי הָעוֹלָם, וַיִּצְא מֵאוֹתוֹ נִגְה
 אוּר שְׁמַאִיר וְאֵין ^(לוֹ) בּוֹ חֶלֶק,
 אֵין נִגְה לּוֹ, כְּמוֹ שְׁמֵתְחֶלֶק
 וְשׁוֹרָה עַל הָאֲחֵרִים שְׁשֵׁם, כְּמָה
 טוֹבוֹת אֲבָדוֹ מִמֶּנּוּ. ^{(אֵין נִגְה לּוֹ פַעַת}

מקור המאמר בזהר פרשת בלק דף ריא ע"א-ב
סגולת קריאת שמע על המטה בכונה

הֵן עִם כָּל־בֵּיא יְקוּם וְגו', מָאן עֲמָא תְּקִיפָא כִּישְׂרָאֵל.
בְּשַׁעְתָּא דְּאִתְנַהֵיר צַפְרָא, קָם וּמְתַגְבֵּר כְּאַרְיָא,
לְפוֹלְחָנָא דְּמֵאֲרִיהוֹן, בְּכַמָּה שִׁירִין, בְּכַמָּה תְּשַׁבְּחֵן.
מִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא כָּל יוֹמָא, וּבְלִילָה לֹא יִשְׁכַּב וְגו'.
כַּד פְּעִי בַר נָשׁ לְמִשְׁכַּב עַל עֲרִסְיָה, מְקַדְּשׁ שְׁמָא
עֲלָאָה, אִמְלִיד לִיהַּ לְעֵילָא וְתַתָּא. כַּמָּה גְּרַדִּינִי גְּמוּסִין
מִתְקַשְׁרֵן קַמֵּיהוֹן, בְּשַׁעְתָּא דְּפִתְחִין פּוּמְהוֹן עַל
עֲרִסְיָהוֹן, בְּשִׁמְעַיִשְׂרָאֵל. וּבְעָאן רַחֲמֵי קַמֵּי מְלַכָּא
קַדִּישָׁא, בְּכַמָּה קְרָאֵי דְּרַחֲמֵי.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, הֵן עִם כָּל־בֵּיא יְקוּם. זְמִינִין הֵיא
עֲמָא, לְמִיקָם עַל כָּל עַמּוּן עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים
וּמִזְלוֹת, כְּאַרְיָה גִבּוֹר וְתַקּוּף, וְיִתְרַמֵּי עַלֵּיהוֹן.
אַרְחִייהוֹ דְּכָל אַרְיָוּתָא לְמִשְׁכַּב עַל טְרַפֵּיהוֹן, אֲבָל
עֲמָא דָּא לֹא יִשְׁכַּב, עַד יֵאכֹל טַרְף.

דְּבַר אַחַר הֵן עִם כָּל־בֵּיא יְקוּם, לְקַרְבָּא קַרְבָּנִין
וְעַלְוֹן קַמֵּי מְלַכָּהוֹן, עַל גַּבֵּי מְדַבְּחָא.
וְתֵאנָא, בְּשַׁעְתָּא דְּקוֹרְבָנָא אִתּוּקַד עַל גַּבֵּי
מְדַבְּחָא, הוּוּ חָמֵן דְּיוֹקְנָא דְּחַד אַרְיָה רַבִּיעַ עַל
הַהוּא קַרְבָּנָא, וְאָכִיל לִיהַּ.

גַּבֵּי הַמְזֻבָּח, הֵיוּ רוֹאִים דְּמוּת אַרְיָה אֶחָד רַבּוּץ עַל אוֹתוֹ קַרְבָּן וְאוֹכֵל אוֹתוֹ.

הֵן עִם כָּל־בֵּיא יְקוּם וְגו'. מִי עִם
תְּקִיף כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל. בְּשַׁעְתָּא
שְׁמַאֲרֵי הַבְּקָר, קָם וּמְתַגְבֵּר
כְּאַרְיָה לְעִבּוּדַת רַבּוֹנָם בְּכַמָּה
שִׁירִים, בְּכַמָּה תְּשַׁבְּחוֹת.
מִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה כָּל הַיּוֹם,
וּבְלִילָה לֹא יִשְׁכַּב וְגו'. כְּשִׁרוּצָה
הָאָדָם לְשַׁכַּב עַל מִטָּתוֹ, מְקַדְּשׁ
אֶת הַשֵּׁם הָעֲלִיוֹן, מְמַלִּיכוֹ
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. כַּמָּה שׁוֹמְרֵי
הַחֻקִּים מִתְקַשְׁרִים לְפָנֵיהֶם
בְּשַׁעְתָּא שְׁפוֹתָחִים פִּיהֶם עַל
מִטָּתָם בְּשִׁמְעַיִשְׂרָאֵל,
וּמְבַקְּשִׁים רַחֲמִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ בְּכַמָּה פְּסוּקֵי רַחֲמִים.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, הֵן עִם כָּל־בֵּיא
יְקוּם - עֲתִידִים הָעַם הַזֶּה לְקוּם
עַל כָּל עַמּוּם עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים
וּמִזְלוֹת כְּאַרְיָה גִבּוֹר וְתַקּוּף,
וְיִתְנַפְּלוּ עַלֵּיהֶם. דְּרַךְ כָּל
הָאַרְיָוִת לְשַׁכַּב עַל טְרַפָּם, אֲבָל
עִם זֶה לֹא יִשְׁכַּב עַד יֵאכֹל טַרְף.

דְּבַר אַחַר הֵן עִם כָּל־בֵּיא יְקוּם -
לְהַקְרִיב קַרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת לְפָנֵי
מֶלֶכָם עַל גַּבֵּי הַמְזֻבָּח. וְלְמַדְנֹן,
בְּשַׁעְתָּא שְׁהַקְרִיבֵן הִיָּה נִשְׂרָף עַל

וְאָמַר רַבִּי אֲבָא, אֹרִיא"ל מְלַאכָּא עֲלָאָה הָוָה,
 וְחֲמָאן לִיה בְּדִיּוּקְנָא דְאֹרִיא תְּקִיפָא, רַבִּיעַ
 עַל מְדַבְּחָא, וְאָכִיל לֹון לְקַרְבְּנִין. וְכַד יִשְׂרָאֵל לָא הָוּ
 זְכָאִין כָּל כַּף, הָוּ חֲמָאן דִּיּוּקְנָא דְחַד כְּלָבָא חֲצִיפָא
 רַבִּיעַ עָלֶיהָ, כִּדִּין הָוּ יְדַעֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַעֲיִין תְּשׁוּבָה,
 וְכִדִּין תִּיַיבּוּ. לֹא יִשְׁכַּב וְגו', אֵלִין קַרְבְּנִין דְּלִילִיא כְּגוֹן
 עֲלוּוֹן. וְדַם חֲלָלִים יִשְׁתָּה, דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אִגַּח
 קַרְבָּא דְּלַהוֹן עַל שְׁנֵאִיהוֹן.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא יִשְׁכַּב, מַהוּ לֹא יִשְׁכַּב. אֶלָּא
 בְּכָל לִילִיא וְלִילִיא, כִּד בַּר נָשׁ אִיהוּ אֲזִיל
 בְּכַפְיָא דְּמֵאֲרִיָּה, לֹא ^(דף ר"א ע"ב) שָׁכִיב עַל עַרְסִיָּה, עַד
 דְּקָטִיל אֶלְפָּה וּמֵאָה וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ, מֵאִינוּן זַיְינִין
 בִּישׁוּן, דְּשִׁרְיִין עִמִּיהָ. רַבִּי אֲבָא אָמַר, אֶלְפָּה אִינוּן
 דְּסִטְרָא שְׂמֵאלָא, דְּכַתִּיב, ^(תהלים צא) יְפֹל מִצִּדָּהּ אֶלְפָּה.
 כְּמָה דְּכַתִּיב, ^(תהלים קמט) יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד וְגו', ^{(תהלים}
^{קמט)} רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוּנָם וְגו', לַעֲשׂוֹת נִקְמָה וְגו',
 הָדָא הוּא דְּכַתִּיב לֹא יִשְׁכַּב וְגו' וְדָא הוּא לַעֲשׂוֹת
 בְּהֵם מִשְׁפָּט וְגו'.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, לְקַבְּלֵי תְּלַת זְמַנִּין דְּהוּא מְחָא
 לְאַתְנִיָּה, וְאַטְעִין לָהּ בְּחֲרָשׁוּי, אֶתְבָּרְכוּן
 יִשְׂרָאֵל תְּלַת זְמַנִּין. רַבִּי חֲיִיאָא אָמַר, לְקַבְּלִיָּה אֶתְבָּרְכוּן
 יִשְׂרָאֵל תְּלַת זְמַנִּין, דְּסִלְקִין יִשְׂרָאֵל לְאַתְחַזָּאָה קַמִּי
 מְלָכָא קַדִּישָׁא.

אָמַר, כְּנַגְדוֹ הִתְבָּרְכוּ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, שְׁעוּלִים יִשְׂרָאֵל לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

וְאָמַר רַבִּי אֲבָא, אֹרִיא"ל מְלַאכָּא עֲלִיוֹן הָיָה, וְרָאוּ אוֹתוֹ
 בְּדַמוֹת אַרְיָה תְּקִיף רוּבִץ עַל
 הַמִּזְבֵּחַ וְאוֹכַל אֶת הַקְּרָבָנוֹת.
 וְכַשִּׁיִּשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ זְכָאִים כָּל
 כַּף, הָיוּ רוּאִים דְּמוֹת כְּלָב אֶחָד
 חֲצוּף רוּבִץ עָלָיו, אַז הָיוּ
 יִשְׂרָאֵל יוֹדְעִים שְׁצָרִיכִים
 תְּשׁוּבָה, וְאַז שָׁבִים. לֹא יִשְׁכַּב
 וְגו' - אֵלוֹ קַרְבָּנוֹת הַלֵּילָה, כְּמוֹ
 עוֹלוֹת. וְדַם חֲלָלִים יִשְׁתָּה,
 שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹרֵף קַרְב
 שְׁלָהֶם עַל שְׁנֵאִיהֶם.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא יִשְׁכַּב,
 מַהוּ לֹא יִשְׁכַּב? אֶלָּא בְּכָל לֵילָה
 וְלֵילָה כְּשֶׁבֶן אָדָם הוֹלֵךְ בְּמִצְוֹת
 רְבוּנוֹ, לֹא שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ עַד
 שֶׁהוֹרֵג אֶלְפָּה וּמֵאָה וְעֶשְׂרִים
 וְחֲמִשׁ מֵאוֹתָם מִיָּנִים רְעִים
 שְׁשׁוּרִים עִמּוֹ. רַבִּי אֲבָא אָמַר,
 אֶלְפָּה הֵם מִצַּד שְׂמֵאל, שְׁכַתוּב
^(תהלים צא) יְפֹל מִצִּדָּהּ אֶלְפָּה, כְּמוֹ
 שְׁכַתוּב ^(שם קמט) יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים
 בְּכָבוֹד וְגו', רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוּנָם
 וְגו', לַעֲשׂוֹת נִקְמָה וְגו'. זֶהוּ
 שְׁכַתוּב לֹא יִשְׁכַּב וְגו', וְזֶהוּ
 לַעֲשׂוֹת בְּהֵם מִשְׁפָּט וְגו'.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, כְּנַגְדֵי שְׁלֹשׁ
 הַפְּעָמִים שֶׁהִכָּה אֶת אֲתוֹנוֹ
 וְהִטְעִינָהּ בְּכַשְׁפִּיו, הִתְבָּרְכוּ
 יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. רַבִּי חֲיִיאָא

מקור המאמר בזהר פרשת בלק דף רב ע"א
העוסק בתורה ניצל אפילו בזמן מגיפה

תו פֶּתַח וְאָמַר, (דברים ב) כִּי תִצּוֹר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים
לְהִלָּחֵם עָלֶיךָ לְתַפְשָׁהּ וְגו', כִּמָּה טָבִין אֵינּוֹן
אַרְחִין וְשִׁבְלִין דְּאוֹרֵייתָא, דְּהָא בְּכָל מְלָה וּמְלָה,
אֵית כִּמָּה עֵיטוּן, כִּמָּה טָבִין לְבָנֵי נְשָׂא, כִּמָּה מְרַגְלָאן
דְּקָא מְנַהֲרֵן לְכָל סֵטֶר, וְלִית לָךְ מְלָה בְּאוֹרֵייתָא,
דְּלִית בָּהּ כִּמָּה בּוֹצִינִין מְנַהֲרֵן לְכָל סֵטֶר. הֵאֵי קָרָא
אִיהוּ כְּפּוּם פְּשֻׁטִיה. וְאִית בֵּיהּ כְּפּוּם מְדַרְשִׁיה. וְאִית
בֵּיהּ חֲכָמָתָא עֲלָאָה, לְאוֹדְהָרָא לְמָאן דְּאֶצְטְרִיד.
זְכָאָה חוֹלְקִיה מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא תְּדִיר.

מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בָּהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים א) כִּי אִם
בְּתוֹרַת יי חֲפָצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה,
וְהָיָה כְּעֵץ. אֲמַאי דָּא סְמוּךְ לְדָא. אֶלָּא מָאן
דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא יוֹמָם וְלַיְלָה, לֹא לִיהוּי כְּאֶעָא
יְבִישָׁא, אֶלָּא כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה אֵילָן
אֵית בֵּיהּ שְׁרָשִׁין, וְאִית בֵּיהּ קְלִיפִין, וְאִית בֵּיהּ מוֹחָא,
וְאִית בֵּיהּ עֲנָפִין, וְאִית בֵּיהּ טְרַפִּין, וְאִית בֵּיהּ פְּרָחִין,
וְאִית בֵּיהּ אֵיבָא. שְׁבַעַת זִינִין אֵילָן, סְלָקוֹן לְשִׁבְעָה
עֶשֶׂר, לְשִׁבְעֵין. אוּף מְלִין דְּאוֹרֵייתָא אֵית בְּהוּ פְּשֻׁטָא
דְּקָרָא. דְּרָשָׂא. רְמוֹ, דְּקָא רְמִיז חֲכָמָתָא. גִּימְטְרִיאֹת.
רְזִין טְמִירִין. רְזִין סְתִימִין אֵילָן עַל אֵילָן. פְּסוּל וּכְשֵׁר.

עוֹד פֶּתַח וְאָמַר, (דברים ב) כִּי
תִצּוֹר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים
לְהִלָּחֵם עָלֶיךָ לְתַפְשָׁהּ וְגו'.
כִּמָּה טוֹבִים הֵם דְּרָכֵי וְשִׁבְלֵי
הַתּוֹרָה, שְׁהָרֵי בְּכָל דְּבָר וְדָבָר
יֵשׁ כִּמָּה עֲצוֹת, כִּמָּה טוֹבוֹת
לְבָנֵי אָדָם, כִּמָּה מְרַגְלִיּוֹת
שְׂמֵאִירוֹת לְכָל צַד, וְאֵין לָךְ
דְּבָר בְּתוֹרָה שְׂאִין בּוֹ כִּמָּה
גְּרוֹת מְאִירִים לְכָל צַד. פְּסוּק זֶה
הוּא כְּפִשׁוּטוֹ, וְיֵשׁ בּוֹ כְּפִי
מְדַרְשׁוֹ, וְיֵשׁ בּוֹ חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה
לְהַזְהִיר לְמִי שְׁצָרִיד. אֲשֶׁרִי
חֲלָקוֹ מִי שְׂמֵשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה
תְּמִיד.

מִי שְׂמֵשְׁתַּדַּל בָּהּ, מַה כְּתוּב בּוֹ?
(תהלים א) כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ
וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה,
וְהָיָה כְּעֵץ. לָמָּה זֶה סְמוּךְ לָזֶה?
אֶלָּא מִי שְׂמֵשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה יוֹמָם
וְלַיְלָה, לֹא יִהְיֶה כְּעֵץ יָבֵשׁ, אֶלָּא
כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה
אֵילָן יֵשׁ בּוֹ שְׁרָשִׁים, וְיֵשׁ בּוֹ
קְלָפוֹת, וְיֵשׁ בּוֹ מוֹחַ, וְיֵשׁ בּוֹ
עֲנָפִים, וְיֵשׁ בּוֹ עָלִים, וְיֵשׁ בּוֹ
פְּרָחִים, וְיֵשׁ בּוֹ פְּרִי - שְׁבַעַת
סוּגִים אֵלוֹ עוֹלָם לְשִׁבְעָה

טָמֵא וְטָהוֹר. אִיסוּר וְהִיתָר. מִכָּאן וְלִהְלֵאָה,
 מִתְּפִשְׁטָאן עַנְפִּין לְכָל סֵטֶר. וְהָיָה כְּעֵץ וְדָא, וְאִי
 לָאו, לָאו אִיהוּ חֲכָם בְּחֻכְמָתָא.

תָּא חַוִּי, כְּמָה חֲבִיבִין אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵייתָא
 קָמִי קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, דְּאִפִּילוּ בּוֹמָנָא דְּדִינָא
 תְּלִיא בְּעֵלְמָא, וְאִתִּייהִיב רִשׁוּ לְמַחְבְּלָא לְחַבְּלָא,
 קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא פְּקִיד לִיה עֲלוּוִייהוּ, עַל אֵינּוֹן דְּקָא
 מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵייתָא. וְהָכִי אָמַר לִיה קִדְשָׁא בְּרִידָה
 הוּא, כִּי תַצוּר אֶל עִיר, בְּגִין חוֹבִיָּהוֹן סְגִיָּאִין דְּחֻטְאִין
 לְקַמָּאִי, וְאִתְחַיִּיבוּ בְּדִינָא.

יָמִים רַבִּים, מָאִי רַבִּים. (תְּלָתָא יוֹמָא, דָּא בְּתַר דָּא, אֶקְרִי יָמִים
 רַבִּים, אוֹף הֵכָא כִּי תַצוּר אֶל עִיר, יָמִים רַבִּים) תְּלָתָא יוֹמִין,
 דָּא בְּתַר דָּא, דְּאִשְׁתַּמּוּדְעָא דְּבַר בְּמִתָּא. מְנַלְן
 דְּיָמִים רַבִּים תְּלָתָא יוֹמִין אֵינּוֹן, דְּכִתְיִב, (ויקרא
 10) וְאִשָּׁה כִּי יִזּוּב זֹוֹב דְּמָה יָמִים רַבִּים. וְכִי יָמִים
 רַבִּים אֵינּוֹן. אֵלָא תְּלָתָא יוֹמִין דָּא בְּתַר דָּא, אֶקְרִי
 יָמִים רַבִּים. אוֹף הָכִי כִּי תַצוּר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים,
 תְּלָתָא יוֹמִין דָּא בְּתַר דָּא, דְּאִשְׁתַּמּוּדְעָא דְּבַר
 בְּמִתָּא. תָּא וְאִפְקִיד לָךְ עַל (כָּל) בְּנֵי בֵּיתִי. לֹא
 תִשְׁחִית אֶת יַעֲצֶה, דָּא תִלְמִיד חֲכָם דְּדָא אִיהוּ
 בְּמִתָּא, דְּאִיהוּ אֵילְנָא דְּחַיִּי, אֵילְנָא דְּיָהִיב אֵיבִין.

רַבִּים. גַּם כֵּן, כִּי תַצוּר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים - שְׁלֹשָׁה יָמִים זֶה אַחַר זֶה שְׁנוּדַע דְּבַר בְּעִיר. בֵּא וְאַצְוּךָ
 עַל (כָּל) בְּנֵי בֵּיתִי: לֹא תִשְׁחִית אֶת יַעֲצֶה - זֶה תִלְמִיד חֲכָם שֶׁהוּא בְּעִיר, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, אֵילָן שְׁנוֹתָן
 פְּרוֹת.

עֶשֶׂר, לְשִׁבְעִים, גַּם דְּבַרֵי תוֹרָה
 יֵשׁ בָּהֶם פְּשֵׁט הַמְּקָרָא, דְּרִשׁ,
 רְמִזוּ שְׁרוּמִזוּ חֻכְמָה, גִּימְטְרִיאוֹת,
 סוּדוֹת טְמִירִים, סוּדוֹת נְסֻתִירִים
 אֱלוֹ עַל אֱלוֹ, פְּסוּל וְכֶשֶׁר, טָמֵא
 וְטָהוֹר, אִיסוּר וְהִיתָר. מִכָּאן
 וְהִלְאָה מִתְּפִשְׁטִים הַעַנְפִּים לְכָל
 צַד, וְהָיָה כְּעֵץ וְדָא. וְאִם לֹא -
 אֵינּוֹ חֲכָם בְּחֻכְמָה.

בֵּא וּרְאֵה כְּמָה חֲבִיבִים אוֹתָם
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתוֹרָה לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֵפְלוּ בּוֹמִן
 שְׁהֵדִין תְּלוּי בְּעוֹלָם וְנִתְּנָה
 רְשׁוֹת לְמִשְׁחִית לְהִשְׁחִית,
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצוּהוּ
 עֲלֵיהֶם, עַל אוֹתָם הַמִּשְׁתַּדְּלִים
 בַּתוֹרָה, וְכֵן אוֹמֵר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא: כִּי תַצוּר אֶל עִיר,
 בְּגִלְל הַחֻטְאִים הַרְבִּים שְׁחֻטְאוּ
 לְפָנַי וְהִתְחַיִּבוּ בְּדִין.

יָמִים רַבִּים, מַה זֶה רַבִּים? (שְׁלֹשָׁה
 יָמִים זֶה אַחַר זֶה נִקְרְאוּ יָמִים רַבִּים. אִף כֵּן כִּי
 תַצוּר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים) שְׁלֹשָׁה יָמִים
 זֶה אַחַר זֶה שְׁנוּדַע דְּבַר בְּעִיר.
 מְנִין לָנוּ שְׁתֵּי יָמִים רַבִּים הֵם
 שְׁלֹשָׁה? שְׁכַתוּב (ויקרא 10) וְאִשָּׁה
 כִּי יִזּוּב זֹוֹב דְּמָה יָמִים רַבִּים. וְכִי
 יָמִים רַבִּים הֵם? אֵלָא שְׁלֹשָׁה
 יָמִים זֶה אַחַר זֶה נִקְרְאוּ יָמִים

דְּבַר אַחַר אֶת עֵצָה, הַהוּא דִּיהִיב עֵיטָא לְמַתָּא, לְאַשְׁתּוּבָא מִן דִּינָא, וְאוּלִיף לֹון אֶרְחָא דִּיהִכּוֹן בְּה, וְעַל דָּא לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה לְגִדּוּחַ עָלְיוֹ גְּרִיזוֹ, לְגִדְחָא עָלֵיהּ דִּינָא, וְלֹא לְאוּשְׁטָא עָלֵיהּ חֶרְבָא מְלַהֲטָא, חֶרְבָא מְשַׁנְנָא, הֵהִיא דְקַטְלָא לְשָׂאֵר אִינְשֵׁי דְעַלְמָא. כִּי מִמְּנוּ תֹאכַל. וְכִי הֵהוּא מְחַבְלָא אֶכִיל מִנֵּיהּ, לֹא. אֶלָּא כִי מִמְּנוּ תֹאכַל, הֵהִיא טְנָרָא תְקִיפָא, הֵהִיא דְכָל רוּחִין תְּקִיפִין וְקִדִישִׁין נְפִקִין מִנֵּיהּ, דִּלִּית הֵנָּה וְתִיאוּבְתָא לְרוּחַ קִדְשָׁא בְּהֵאֵי עַלְמָא, אֶלָּא אִוְרִייתָא דֶּהֱהוּא זַכָּאָה, כְּבִיכּוֹל אִיהוּ מְפָרְנִים לָהּ, וְיִהִיב לָהּ מְזוּנָא בְּהֵאֵי עַלְמָא, יִתִּיר מְכַל קְרַבְנִין דְּעַלְמָא. לָהּ מְזוּן בְּעוֹלָם הַזֶּה יוֹתֵר מְכַל קְרַבְנֵי הָעוֹלָם.

ספר אור הזהר (עמוד 320)

פֶּשֶׁר הַדְּבַר: בְּשֵׁנַת שִׁי"ח רְצוֹ לְהַדְפִּים סְפָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, וְקָמוּ אֲזִי גְדוֹלִים וְרַבִּים שְׁהֲרַעִישׁוּ לְבַלְתִּי לְפָרִץ גְּדֵר הָרֵאשׁוֹנִים לְהוֹצִיא לְאוּר דְּבָרִים סְתוּמִים וְחֲתוּמִים אֲשֶׁר נִגְנְזוּ וְלֹא רָאוּ אִוּר מִיָּמִים קְדְמוֹנִים, וּבְלִשׁוֹן הָרַב רַבִּי יִצְחָק דְּלְטָאשׁ בְּפֶסֶק דִּין הַנּוֹכֵר לְעֵיל: "אֶרְץ רַעְשָׁה אֶף שָׁמַיִם וַיִּנְעוּ אַמּוֹת הַסְּפָרִים מִקּוֹל הַקּוֹרָא וְאוֹמֵר שְׂאִין טוֹב לְהוֹצִיא הַדְּבָרִים הַסְּתוּמִים וְהַחֲתוּמִים אֶל הַפְּרָסוּם וְלְפָרִץ גְּדֵר הָרֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר נִגְנְזוּם בְּאוֹצְרוֹתֵיהֶם וּבֵית נְכֹאֲתָם, לֹא רָאוּ אִוּר מִיָּמִים קְדְמוֹנִים", וְגַם מִפְּנֵי קִדְשׁוֹ הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה לֹא בָלָם רֵאוּיִם אֵלָיו.

הַגְּדוֹלִים הַנּוֹכְרִים לְעֵיל הִבִּיאוּ רְאוּיֹת לְדְבָרֵיהֶם מִמֵּאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה וּמְדַבְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעֵצְמוֹ בְּזֶהָר הַקְּדוּשׁ, שְׂאִין לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם סְתָרֵי תוֹרָה.

וְהַעִיר הַשֵּׁם אֶת רוּחוֹ שֶׁל הָרַב רַבִּי יִצְחָק דְּלְטָאשׁ, שְׁהָיָה אֶחָד מִיְחִידֵי גְאוּנֵי הַדּוֹר הַהוּא, וְאוֹר חֵיל וְכֹתֵב פֶּסֶק דִּין "לְתַקֵּן הַמַּעֲוֹת וְהַדּוּרִים לְיִשְׂרָאֵל, לְהַשִּׁיב אֲמָרִים נְכוּחִים, דְּבָרִים הַמְתִּישְׁבִים עַל הַלֵּב", וּמְשִׁיב עַל כָּל דְּבָרֵי הַמְקֻשָּׁם, וּמְבַקֵּשׁ "אֵל תִּבְטַח עַל שְׁקֵר וְאֵל תִּשְׁעַן עַל מִשְׁעָנַת קְנֵה רְצוּץ", וּמְשִׁיבֵן מְלִין וְאֶת טַעְנוֹתֵיהֶם מְכַחֵשׁן אַחַת לְאַחַת.

אַחַר שִׁיבָא פֶּסֶק דִּינֵי הַנּוֹכֵר שְׁקֵטוֹ עוֹלָם, קִיָּמוּ וּקְבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת פֶּסֶק-הַדִּין, וְהַדְפִּיסוּ אֲזִי אֶת סְפָרֵי הַזֶּהָר, וְלָכוּן זָכָה וְנִדְפְּס פֶּסֶק דִּין זֶה בְּרִישׁ סְפָרֵי הַזֶּהָר.

וְכֹתֵב הַחִיד"א (שֵׁם הַגְּדוֹלִים, מְעַרְכַת סְפָרִים, עֵרֶךְ סְפֵר חִשְׁק שְׁלֵמָה), שְׁהֲרַב מִשָּׁה זְכוּתָא כּוֹתֵב בְּשֵׁם מוֹרֵינוּ הָרַב חַיִּים וַיִּטָּאֵל זְכוּרָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר לִי מוֹרֵי זְכוּרָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא [הָאָר"י זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה], שְׁהַחֲכָם שְׁעֵשָׂה פֶּסֶק לְהַדְפִּים הַזֶּהָר הִיָּה נִיּוּץ שֶׁל צְדִיק וְחֹסֵד גְּדוֹל וְקְדוּשׁ וְרֵאוּי לְכָל טוֹב, וְלָכוּן עָלָה קִנְיָה בְּלִבּוֹ וְכֹתֵב אוֹתוֹ פֶּסֶק כְּדִי לְהוֹצִיא לְאוּר סְפֵר הַזֶּהָר, עַד כַּאֲן לְשׁוֹנוֹ. כִּד יְהֵא קְרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא אֶפִּילוּ רַבִּי דְּעַלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁבְּחָא טְמִירִין דְּחֲכָמָתָא [נְעָרִים קְטָנִים יִמְצְאוּ אוֹצְרוֹת סְפָרִים חֲשׁוּבִים מְסוּדוֹת, כִּי אֲזִי תִתְמַלֵּא הָאֶרֶץ דְּעָה, דְּרַף אֲמַת]. (זֶהָר חֵלֵק א' דף ק"ח.)

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"א
סוד שם יום השבת

**תָּא חֲזִי, אֵית יָמִים וְאֵית יָמִים. יְמֵי חוֹל, כְּמָה
דְּאִתְמַר, וְאֵלִין קַיִמִין לְבַר לְעַמּוּן. יְמֵי
הַשַּׁבָּת, דְּאֵינּוֹן יְמֵי הַשְּׁבוּעַ, קַיִמִין לְיִשְׂרָאֵל. וְכֵד
סְלִקָא הֵא נְקוּדָה, כְּלָא אֲתַגְנִיז, וְאֵיהִי סְלִקָא, כִּיּוֹן
דְּאֵיהִי סְלִקָא, אֲקַרֵי שַׁבָּת.**

**מֵהוּ שַׁבָּת. אִי תִימָא בְּגִין שְׁבִיתָהּ, דְּכִתִּיב כִּי בּוֹ
שַׁבָּת, יָאוּת הוּא. אֲבָל רָזָא דְמַלְכָה, כִּיּוֹן
דְּסְלִקָא הֵא נְקוּדָה, וְנִהוּרָא נְהִיר, כִּיּוֹן מְתַעֲטָרָא
אֵיהִי בְּאֲבָהּוֹן, כִּיּוֹן דְּמְתַעֲטָרָא אֵיהִי בְּאֲבָהּוֹן, כִּיּוֹן
אֲתַחֲבַרְת וְאֲתַאֲחַדַת בְּהוּ, לְמַהוּי חַד, וְאֲקַרֵי כְּלָא
שַׁבָּת. שַׁבָּת: ש' בַּת. ש' הָא אוּקְמוּהָ, רָזָא דְתַלְתָּ
אֲבָהּוֹן, דְּמְתַאֲחַדֵּן בְּבַת יְחִידָה, וְאֵיהִי מְתַעֲטָרָא
בְּהוּ, וְאֵינּוֹן בְּעֵלְמָא דְאַתִּי. וְכְלָא אֵיהִו חַד. וְדָא
אֵיהִו ש' בַּת, לְמַהוּי כְּלָא חַד.**

**וְאִי תִימָא, שַׁבָּת הַגְּדוֹל, וְאֵיהִו לְעֵילָא, אֲמַאי
אֲקַרֵי שַׁבָּת. אֲלָא וְדָאִי הָכִי הוּא. וְרָזָא
דְּמַלְכָה, בְּכָל אֲתַר נְקוּדָה דְּאֵיהִי עֲקָרָא דְכָל
עֵינָא, אֲקַרֵי בַת. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים יז) שְׁמַרְנִי
כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינִי, בְּגִין דְּאֵיהִי (נְקוּדָה) עֲקָרָא דְכָל
עֵינָא, אֲקַרֵי בַת.**

**בָּא וְרָאָה, יֵש יָמִים וְיֵש
יָמִים. יְמֵי חוֹל, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר,
וְאֵלָה עוֹמְדִים מְחוּץ לְעַמּוּם.
יְמֵי הַשַּׁבָּת, שְׁהֵם יְמֵי
הַשְּׁבוּעַ, עוֹמְדִים לְיִשְׂרָאֵל.
וְכִשְׁעוּלָה הַנְּקוּדָה הַזֹּו, הַכֹּל
נִגְנָז, וְהִיא עוּלָה. כִּיּוֹן שְׁהִיא
עוּלָה, אַז נְקַרְאָת שַׁבָּת.**

**מֵה זֶה שַׁבָּת? אִם תֹּאמַר
בְּשִׁבִיל שְׁבִיתָהּ, שְׁכַתוּב כִּי
בּוֹ שַׁבָּת - יָפָה הוּא. אֲבָל
סוּד הַדְּבָר - כִּיּוֹן שְׁעוּלָה
הַנְּקוּדָה הַזֹּו וְהָאוּר מְאִיר, אַז
הִיא מְתַעֲטָרַת בְּאֲבוּת. כִּיּוֹן
שְׁהִיא מְתַעֲטָרַת בְּאֲבוּת, אַז
מְתַחֲבַרְת וְנִאֲחֲזוּת בְּהֵם
לְהִיּוֹת אֲחָד, וְהַכֹּל נְקַרְא
שַׁבָּת. שַׁבָּת - ש' בַּת. ש'
הִרִי פְרִשׁוּהָ, הַסוּד שֶׁל
שְׁלֶשָׁה אָבוּת שְׁנַאֲחֲזִים בְּבַת
יְחִידָה, וְהִיא מְתַעֲטָרַת בְּהֵם,
וְהֵם בְּעוּלָם הַבָּא, וְהַכֹּל אֲחָד
הוּא. וְזֵהוּ ש' בַּת, לְהִיּוֹת
הַכֹּל אֲחָד.**

**וְאִם תֹּאמַר, שַׁבָּת הַגְּדוֹל,
וְהוּא לְמַעְלָה, לְמָה נְקַרְא
שַׁבָּת? אֲלָא וְדָאִי כִּךָ הוּא.**

**וְסוּד הַדְּבָר - בְּכָל מְקוֹם הַנְּקוּדָה, שְׁהִיא עֲקָרָא שֶׁל כָּל הָעֵינִי, נְקַרְאָת בַּת, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (תהלים
יז) שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינִי, מְשׁוּם שְׁהִיא (נְקוּדָה) הָעֲקָרָא שֶׁל כָּל הָעֵינִי, וְהִיא נְקַרְאָת בַּת.**

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדַאי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסַּעֲוֹדוֹת הַקְּלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַקְּלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דְּהָהִיא
שְׁעָתָא אֲתַנְּלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיָּהּ הוּא וְדַאי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דְּהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְּאֵינוֹן
סַעֲוֹדָתִי מְהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא אָמַר.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פֶּי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְפְּנֵי. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא קָאָמַר.

ובגניי כף כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כף אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברין הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

הבא. ומשום כף נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵין תְּלִת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שָׁאָר חֲגִין
 וְזִמְנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲתִיבֵיא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאָבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שָּׂאִין כֹּן בְּכָל שָׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם

הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמוּד 321)

ג) הָרַב חַיִּים וַיִּטְאַל אֲוִדוֹת הַחַיִּיב וְהַשְּׁלִילָה לְלִמּוּד הַזֶּהָר – לֹא נִבְרָא הָאָדָם אֶלָּא כְּדִי שְׁלִמְד
 חֻכְמַת הַקְּבֵלָה

וּכְנֻגַּד פֶּת הַמִּתְעַסְקִים בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וּבַחֻכְמוֹת הַזֶּהָר, אֲשֶׁר הֵם נִקְרָאִים אָדָם, בְּנֹזֵב בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין
 דֶּרֶךְ אֱמֶת, אֶפְרוּחִים אֲלֵין מֵאֵרִי מִשְׁנָה, בָּנִים אֲלֵין מֵאֵרִי קְבֵלָה, עֲלֵיהֶם נֹאמַר רֵאִיתִי וְהִנֵּה הָאָדָם,
 וְלֹא אָמַר אָדָם, אֶלָּא הָאָדָם, יִרְצָה, כִּי גַם שְׁהוּא עוֹסֵק בַּחֻכְמָה הַזֹּאת, וְלִכֵּן נִקְרָא אָדָם, עִם כָּל זֶה
 אֵינְנוּ הָאָדָם הַמֵּיחַד הָרְאוּי לְהַתְעַסֵּק בָּהּ, כִּי אֵין לָהֶם שְׂרָשִׁים וְהַקְּדָמוֹת לְהַבִּין דְּבָרָיו, וְכִמּוּ שְׁבִאֲרָנוּ
 לְעִיל בְּאֲמָרוֹ בָּנִים סְכָלִים הֵמָּה וְלֹא נְבוֹנִים, אֲבָל הָאָדָם הַמֵּיחַד אֵינְנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִנְחֵנוּ בְּזֹאת
 הַחֻכְמָה מְגִשְׁשִׁים בְּעוֹרִים קִיר, כִּי חֻכְמֵי הָאֱמֶת סְעוּ הֵמָּה לְמִנְחוֹת, עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאִנְחוֹת, וְכֹאֲשֶׁר אֵין
 הָאָדָם הַנִּזְכָּר נִמְצָא לְלִמּוּד הַחֻכְמָה, הִנֵּה אִזּוֹ גַם עוֹפּוֹת הַשָּׁמַיִם, אֵלּוּ הַתְּלִמִּידִים אֲשֶׁר נִגַּע הַשֵּׁם בְּלִבָּם,
 הַחֻפְצִים לְעוֹף הַשָּׁמַיִם, בְּלִי בְּנַפְסִים, וְאוֹמְרִים: "מִי יִתֵּן לָנוּ אֶבֶר בַּיּוֹנָה, נַעֲרֹפָה וְנִשְׁכָּנָה בְּאַהֲלֵי הַחֻכְמָה
 הַזֹּאת".

וְהָרִי נִתְבָּאָרוּ כָּל הַפְּתוֹת אֲשֶׁר בְּעַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּלָם כְּאֶחָד נִמְנְעוּ מִלְּהַחְזִיק בַּחֻכְמָה הַזֹּאת,
 כָּל אֶחָד כְּפִי סִפְתּוֹ וּפְנִיתּוֹ, עַד שֶׁנִּתְקַיַּם בָּנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֵין מְנַהֵל לָהּ מִכָּל בָּנִים יְלָדָה וְכוּ',
 פִּירוּשׁ, כִּי עִם הַיּוֹתֵם בָּנִים מֵאֵרִי קְבֵלָה, עִם כָּל זֶה נִתְיָאֲשׁוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בַּחֻכְמָה הַזֹּאת. וְאֵין סִפֵּק כִּי
 דְּבָרִים אֵלּוּ בְּנִבְנָאָה נֹאמְרוּ עַל דּוֹרוֹת אֵלּוּ הָאֲחֵרוֹנִים. שְׁלֹא כְּסִבְרַת חֻכְמֵי דּוֹרוֹתֵינוּ אֵלָּה, הַחוֹשְׁבִים
 בְּדַעְתָּם כִּי כָּבֵד הַשִּׁיגוּ מַה שְּׁצָרִיד לָהֶם וּשְׂמִיחִים בְּחֻלְקָם, וְהִנֵּה הַפְּתוּב מַעִיד וִירָא כִּי אֵין אִישׁ
 וַיִּשְׁתּוּמֵם כִּי אֵין מִפְּגִיעַ, בְּלִשׁוֹן שְׁלִילָה, אוֹי לְאֹזְנִים שְׂכָךְ שׁוּמְעוֹת וְאוֹי לְעֵינַיִם שְׂכָךְ רוֹאוֹת, עֲדוֹתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ עֲלֵינוּ, וְאֵין לָנוּ לֵב לְדַעַת לְחֹזֵר וְלַהַתְעַסֵּק בַּחֻכְמָה הַזֹּאת, לְהַחְזִיק יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב וְאֵבִיט
 וְאֵין עֹזֵר וְאִשְׁתּוּמֵם וְאֵין סוּמָךְ. וְהוּא בְּהִיּוֹתֵנוּ עֲסוּקִים בַּחֻכְמָה הַזֹּאת, כִּי עַל יְדֵהּ תִּתְקַרֵב הַגְּאֻלָּה,
 וְכִבְיָכוֹל יִשׁוּעָתָה לְשִׁכִּינַת עֲזוֹ הֵינּוּ מִמְּהָרִים לְהַצְמִיחָהּ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב וְתוֹשֵׁעַ לִי זְרַעִי, לִי מִמַּשׁ כְּבִיכּוֹל,
 וְכִנּוּבֵר לְעִיל בְּמֵאֲמֵר שֶׁהַחֲתֵלְנוּ בְּהַקְּדָמְתָנוּ זֹאת, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּעַסֵּק הַחֻכְמָה הַזֹּאת, וּמְנִיעַתָנוּ
 מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחֲזוֹר וְעָפּוֹב בְּגֵן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִפְאָרְתָנוּ הַמְּכָנָה וְנִקְרָא הַדֶּר הַפְּרָמָל,
 כְּמוֹ שְׂאֲמַר הַפְּתוּב רֵאֲשֵׁד עֲלִיד כְּפִרְמָל.

ספר אור הזהר (עמוד 321)

וזה מה שאמר הכתוב: ראיתי והנה הפרמל המדבר, כי לסבות הנזכרים לעיל היה הפרמל מדבר שמים בעוונותינו הרבים, כנזכר לעיל כי כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, הרי הוא כאלו נחרב בימיו, וכל עריו הם ערי יהודה נתצו גם הם וכל הרעה הזאת היא מפני השם מפני חרון אפו, פירוש מפני החכמה הזאת, אשר עסקה להורות, כי כל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא, וזה שכתוב מפני השם, היא החכמה, שאין מתעסק בה, וגם ומפני חרון אפו, פירוש, כי אין לו להקדוש ברוך הוא קורת רוח בעולמו, אלא באשר עוסקים בחכמה זו.

וכמו שכתוב בתלמוד (חגיגה י"ד): בכל אותם המעשים של רבן יוחנן בן זכאי ושל רבי אלעזר בן ערז ורבי יוסי הכהן, כשהיו דורשים במעשה מרובה, ירדה אש שכינתו יתברך וסבבה על האילנות, מה שאין בן בהיותם עוסקים בפשטים, וכמו שכתוב במדרש משלי על פסוק לא ירעב השם נפש צדיק, וזה לשונו: אמר רבי ישמעאל, בא וראה כמה קשה יום הדין וכו'. היה רבי ישמעאל אומר, אוי לה לאותה בוששה אוי לה לאותה בלימה וכו', בא מי שיש בידו מקרא ואין בידו משנה וכו', בא מי שיש בידו שתי סדרים וכו', בא מי שיש בידו הלכות וכו', בא מי שיש בידו תורת פהנים וכו', בא מי שיש בידו חמשה חמשי תורה וכו', בא מי שיש בידו אנדה, בא מי שיש בידו תלמוד וכו', והקדוש ברוך הוא אומר לו, בני הואיל ולא נתעסקת בתלמוד, צפית במרובה, צפית בגאות שלי, שאין הנאה לי בעולם אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבים ועוסקים ומביטים ומציצים ורואים והוגים המון התלמוד הזה, כפי כבודי היאך עומד וכו', חשמל היאך עומד וכו', ברק היאך עומד וכו', כרוב וכו', וגדולה מכלם, מצפירני ועד קדקדי וכו', וכי לא זה הוא הדרי זה הוא גדלתי זהו הדר יפיי, שבני מכירין את כבודי וכו'.

הרי מבאר בפרוש אף בדברי התנאים, שאין האדם יוצא ידי חובתו לגמרי בעסק המקרא והמשנה והאגדה והתלמוד בלבד, אלא הוא מחיב לעסק בכל יכלתו בסתרי תורה ובמעשה מרובה, כי אין הנאה להקדוש ברוך הוא מכל מה שברא בעולמו, רק בהיות בניו למטה עוסקים ברזי התורה, להפיר גדלתו ויפיו ומעלתו. כי בפשטי התורה ובספוריה ובדיניה ובמצוותיה, בהיותם בפשטם, אין בהם שום הבר וידיעה לידע את בוראם יתברך, אדרבה יש בהם מצוות וחקים שאין הדעת סובלם וכל אמות העולם מונין את ישראל ואומרים להם, כי מה התורה הזאת אשר צוה אלקיכם אתכם, דברים שנראין כחידות ומשלים, לקח קרן פרה ולתקע בו ביום ראש השנה, ואתם אומרים שעל ידי כן שטן הרוחני המקטרג העליון מתערב, וכיוצא מדברים אלו כמעט רב מצוות התורה, ובפרט פרטי דיניהם, אין השכל סובלם. ואם כן היכן הוא הדר התורה ויפיה וגדלתה. ועל כיוצא בזה נאמר אם צדקת מה תתן לו ואם חטאת מה תפעל בו, כי השקר והענש אשר עליהם הוא לך לברך.

אמנם בסודות התורה ובעסק בנות המצוות, על זה נאמר בהפך, אם בטובה נאמר תנו עז לאלקים, ואם ברעה נאמר צור ילדך תשי, ונאמר ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי, בי דיקא, ולא לי, בי ממש כביכול. ודברי אלו מבארים לאשר נגע אלקים בלבו.

וזה סוד מה שכתוב לעיל, כי הקורא במשנה ובתלמוד נקרא עבד המשמש את רבו על מנת לקבל פרס, מה שאין בן בחכמת האמת, כי הוא מתקן כביכול ונותן עז וכח למעלה, וזהו נקרא עוסק בתורה לשמה בלי ספק.

ולא עוד, אלא שלא נברא האדם אלא כדי שילמד חכמת הקבלה, אלא שצריך שיהיה גופו נקי בתחלה על ידי המצוות המעשיות, שכל תכליתו לדבר זה והם מכרחים על כל פנים, ואחר כך תוכל הנשמה הנקראת נר השם נשמת אדם להאיר בגוף הזה, כגר הנתונה תוך עששית זכוכית ומאירה, ונותנת לו כח להבין סתרי התורה ומגלה עמקות מני חשך.

(הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים)